

Kr. eller de 14 Gange disse Lejligheders Lejeværdi. Det Valg staar frit i Dag, og det gør det ogsaa efter vort Forslag. Jeg synes ogsaa, der saadan rent umiddelbart er noget for Tanken tiltalende ved at standse paa et enkelt bestemt Punkt, altsaa 2,500 Kr., som vi foreslaa her. Jeg kunde af forskellige Grunde have ønsket at gaa lidt højere; men jeg ser, det har finansielle Vanskeligheder, og har derfor slaaet mig tilfreds med de 2,500 Kr. Der ligger ogsaa den Tanke bagved rent teoretisk set, at ligesom man, saa snart der er Tale om en personlig Skat, en Indkomstskat f. Eks., er nogenlunde enig om, at der er noget, der hedder et skattefrit Minimum, altsaa det Eksistensminimum, det for Manden nødvendige, som vi ikke maa ramme, saaledes kunde man vel med nogen Ret opstille et lignende Begreb med Hensyn til Skat paa faste Ejendomme og kalde det et Boligminimum. Ja, det er ikke min Agt at skabe et nyt Ord; det er ikke Tanken; men den højtærede Finansminister og ærede Tilhørere ville forstaa, hvad der ligger bagved. En Bolig skal hver Familie have, og den tænke vi os, at vi ville have fri, noget, som i øvrigt ikke er ukendt i Udlandet, hvad jeg for Resten ikke skal komme ind paa. Men dette Princip er der altsaa, saa vidt jeg kan skønne, fuld Enighed om mellem den højtærede Finansminister og mig. Derimod er der jo ikke endnu saa stor Enighed mellem den højtærede Indenrigsminister og mig; men det skal jeg senere vende en lille Smule tilbage til.

Saa var den højtærede Finansminister inde paa det Spørgsmaal, hvem der vil faa Fordelene af en saadan Ændring i Ejendomsskyldloven, og mente, det gennemgaaende var de smaa. Ja, det er rigtigt; men maa jeg gøre opmærksom paa, at indenfor de smaa — lad os regne med dem under de 20,000, som den højtærede Finansminister havde beregnet som sin Grænse — findes der atter flere Kategorier, hvoraf nogle faa mere, andre mindre Fordel deraf. De, der faa størst Fordel af det, ere dem, der i Dag have det mindste Fradrag, det vil sige dem, der ernære sig af andet Erhverv end Landbrug og Havebrug, altsaa dem, der sidde og drive en Forretning eller Haandværk og kun have 2,000 Kr. fri indtil 3,000 Kr., 1,000 Kr. indtil 4,500 Kr. og 500 Kr. indtil 6,000 Kr.s Skyldværdi. For dem vil det i første Linie betyde en Lettelse, og det er disse smaa Haandværkere, om jeg under dette Navn maa indbefatte alt, hvad jeg tænker paa, disse smaa næringsdrivende, der i Virkeligheden

paa mange Punkter ere ramte haardere end tilsigtet ved Skattelovene af 1903. Altsaa, det bliver en Lettelse for alle de smaa.

Der var den højtærede Indenrigsminister inde paa et Punkt, jeg i denne Forbindelse maa røre ved. Den højtærede Indenrigsminister siger, at de, der ville faa mindst Fornøjelse af det, ere dem lige under Svingsningsgrænsen, lige under de 8,000 Kr. Javel, Sagen er nemlig den, at de lige under de 8,000 Kr., naar vi henholde os til Landbruget, i Dag have de 2,000 Kr. fri og ville efter det foreliggende Forslag faa 2,500 Kr. Men samtidig stiger Ejendomsskyld-Promillen efter Forslaget, som det foreligger her, fra 1,1 til 1,2, det vil sige, i Forholdet 11 til 12, og dette Forhold genfinde vi lige netop for dem, som ere under de 8,000 Kr. De beskattes i Dag af 6,000 Kr., vilde efter Forslaget blive beskattede af 5,500 Kr., og man vil se, at det netop atter er Forholdet 11 til 12. De ville altsaa hverken faa Fordel eller Tab af det for Statsskattens Vedkommende. Saa er den højtærede Indenrigsminister ganske rigtigt inde paa, at for Sognekommunernes Vedkommende stille Forholdene sig en Del forskelligt, eftersom dette Afdrag kommer til at virke mere eller mindre kraftigt, og at det vil gøre, at det paa sine Steder kan tænkes, at de faa, forholdsvis faa, som ligge der imellem 6,500 og 8,000 Kr., ville kunne komme til at give mere kommunal Skat. Ja, det kan tænkes; men det er der paa den anden Side bødet paa derved, at de samtidig have faaet 2,500 Kr. mere i Fradrag i Statsskat end hidtil, og jeg tvivler paa, der kan paa-vises en eneste Kommune, hvor ikke denne yderligere Lettelse i Statsskatten mere end opvejer det, at de kunne komme til at give mere til Sognekommunerne. Det ærede Medlem fra Storehedinge (J. Andersen) ryster paa Hovedet. Ja, jeg tror, det ærede Medlem skal se sig meget godt for for at finde en Kommune, hvor det ikke vilde være Tilfældet. Jeg tør ikke benægte, at en saadan kan findes; men jeg har til Dato ikke fundet det, og i alt Fald tælles de Ejendomsbesiddere ikke i Tusinder, for hvem det ikke vil være Tilfældet. De ville med andre Ord være uhyre sjældne.

Saa nævnedes den højtærede Finansminister de to Principper, som den Dag i Dag ligge i Ejendomsskyldloven, nemlig Fritagelse for Ejendomme som saadanne helt eller delvis og Fritagelse efter Lejeværdiens Størrelse. De to Principper have vi bibeholdt, og hvis jeg forstod den højt-